

4880/32

G. ST. CAZACU

DRAPERII NEGRE

BUCUREŞTI
1932

Inv.A.34.831

G. ST. CAZACU

DRAPERII NEGRE

— POEZII —

57096

249076

Bucureşti
Editura „Cronicarul”
— 1932 —

Iaco Centrală Universitară
B.I.U. STI
58133 VÂRZIA
57096

PC180/02

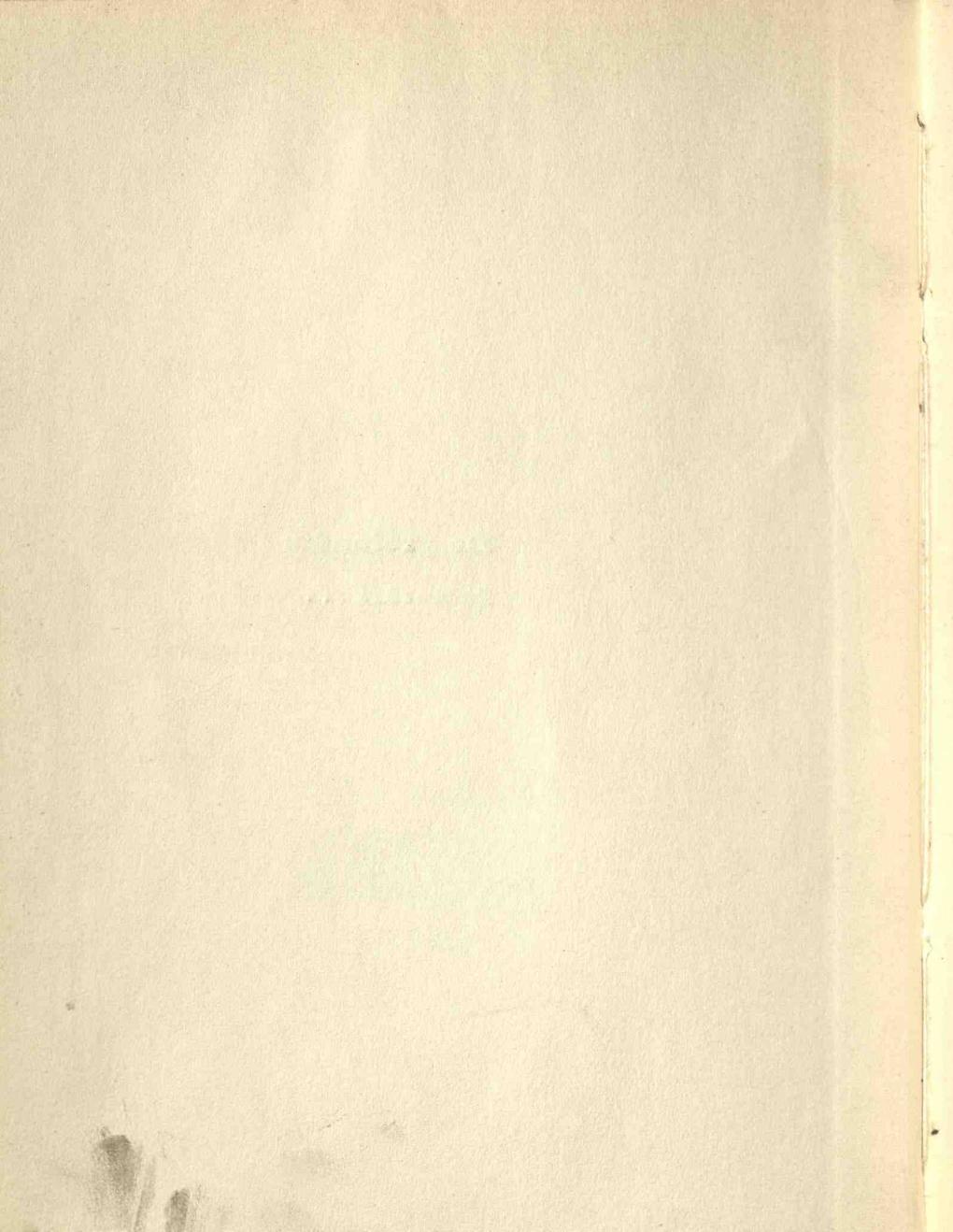
Eggs

B.C.U. Bucuresti

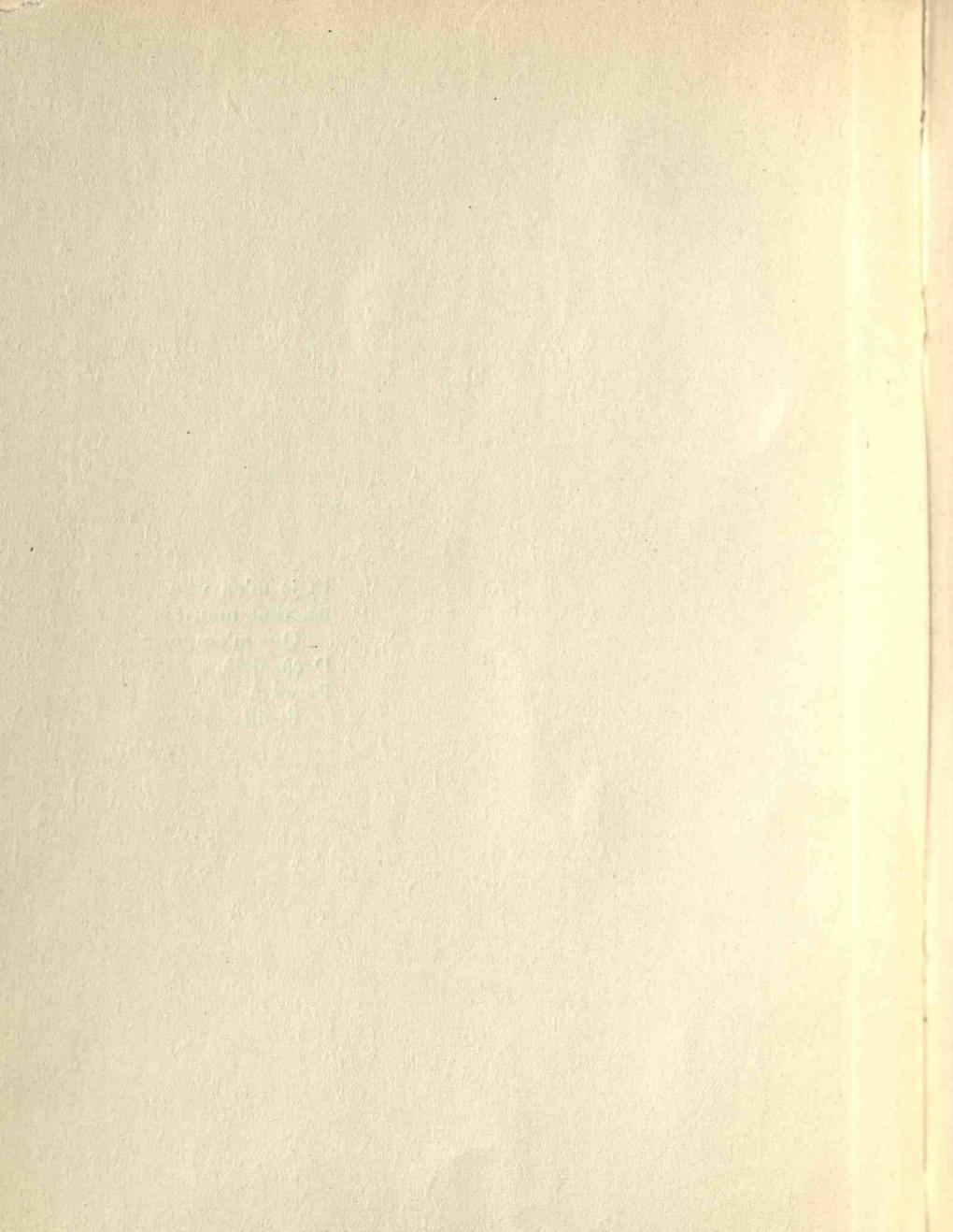
C57096

**De profundis
Infiorāri . . .**

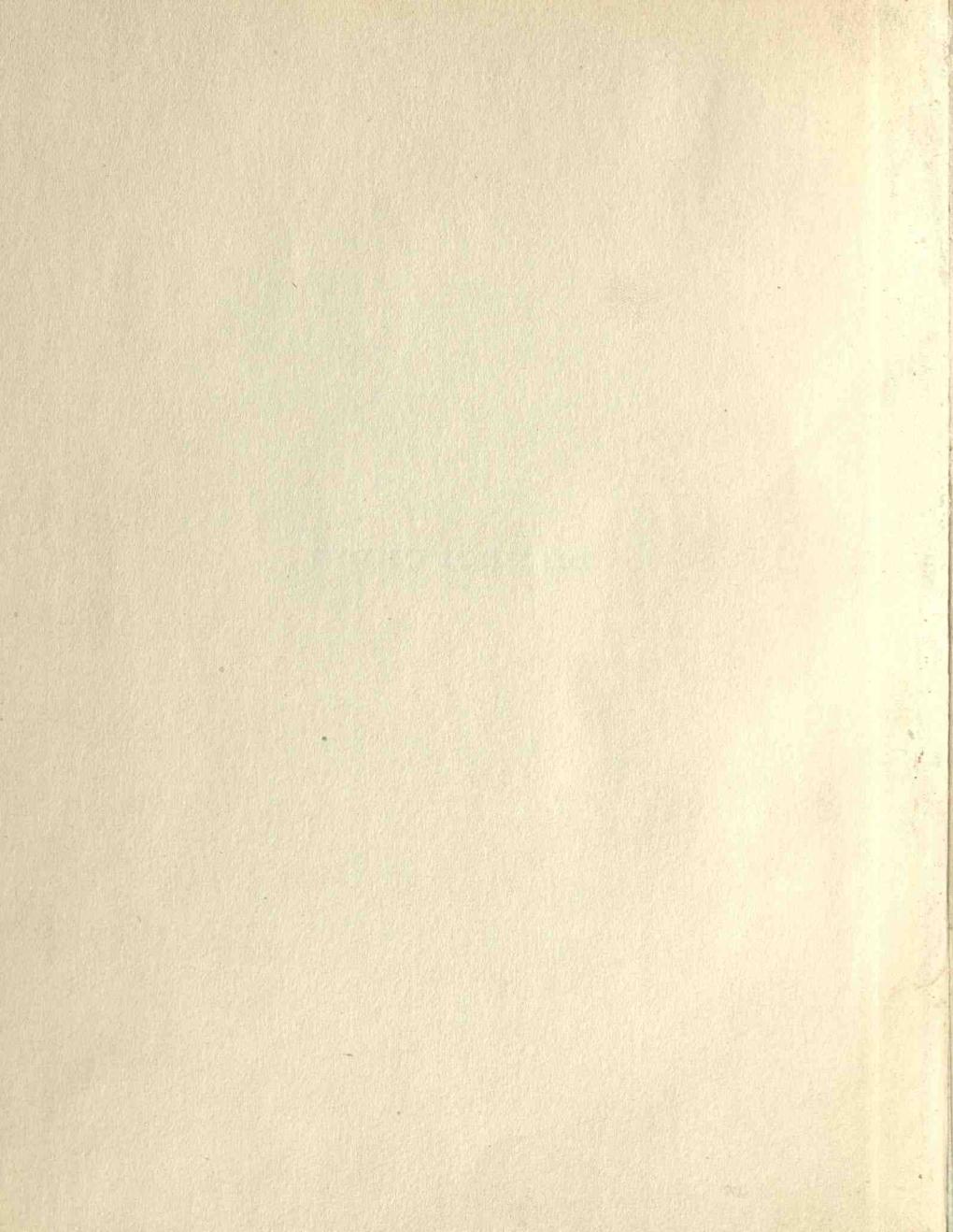

**Et je m'en vais
Au vent mauvais
Qui m'emporte
Deçà, delà,
Pareil à la
Feuille morte.**

(Verlaine)

DE PROFUNDIS

DRAPERII NEGRE

Chiue vântul, ca prin cavouri ;
Negre năframe prinse de zare —
Draperii negre, sdrențe de nouri,
Colindă 'ntinsul — umbre fugare !

Se prăvălește vânăta zare
Peste arama de prin grădini ;
Topit în ceara de pe cărare
Sufletu-mi gême printre arini !

DE PROFUNDIS

Am coborit în mine pe trepte de onix...
Şi săngera credinţa pe muchie de gând !
Murea în candeli para, din aripi fluturând ;
Şi lácrămă în umbră, sfios, un crucifix,

Sfârşiseră pontifii cântările 'n altar.
Se'mpreuna misterul cu liniştea de veci !
Pe când — desprins de humă — pe lespezile reci,
Ciocnea'n icoane duhu-mi, ca'n cremeni un amnar.

Și-am alergat afară, în hohote plângând...
Prin ușile căscate un haos năvălî !
Credința'n veșnicie atunci se prăbușî...
Mai flutura nimicul pe muchie de gând !

SIMFONIE TRISTĂ

Aud vibrări de triste melodii,
Pe suflet când m'aplec — ca pe-un sicriu,
Şîngenunchiat pe-al vieţii catafalc
Crini albi presar pe visul meu târziu !

Acolo, în micuţul cimitir
Al sufletului meu, ca un gropar
Ce nu cutează'n lut să taie guri, —
Căci lulu'i propriul trup — ca'ntr'un altar

Ascult vibrări de triste melodii...
Şi'ntru târziu când faclele s'a stins
Mă'ndrept cu pas domol spre lume iar...
Un avatar, un solitar, învins !

METAFIZICĂ

Mă recunosc... acelaș de-altădată,
Cu chipul obosit și pasul mort ;
Mă recunosc : cu ființa sfâșiată,
De naufragiu, asvârlit în port...

In portu'n care nu «cuvântul» fuse,
Precum s'a zis, întâiul spasm rostit...
Abia se ostoisera pe fuse
Aprinșii sori, în haosul smolit ;

Și, cum zăceam, scăpat din naufragiu,
Din cupă unui soare cade-un pic
De rouă'n lut, — și-aceasta fu omagiu
Adus aceluia ce, din nimic,

A fost croit sublima vieții lege...
Mă recunosc în rouă ca și'n lut;
Știu rodul cugetărilor culege...
Dar nu știu 'n neant de unde am căzut!

INGENUNCHERE

Privirea mi-o îndrept în van spre Tine,
Căci buzele-mi nu știu rostii cuvântul
Ce leagă nemurirea cu pământul
Când sufletul mi-e dornic să se'ncchine !

Nu-mi scapără revoltă în privire ;
Nici strigăt de 'ndurare pe-a mea gură...
Căci dărnicia Ta, făr'de măsură,
Cu-asupra e de-a mintilor rodire !

Atâta soare cerne peste lume
Și-atâta strălucire pe ogoare
Căci nu știu ce-aș mai cere decât: soare !

In necuprinsul cel fără de nume —
Altar al inchinărilor postume —
Ingenuncherea mea de azi mă doare !

57096

INSCRIPTII ȘTERSE

O ! nopțile de toamnă ce triste's pentru mine !
Când plângе-amarnic vântul, în hohot sec, pustiu
Și stai de veghe, singur — uitat — intru târziu,
O ! nopțile de toamnă te'ngroapă — viu — în tine !

În sufletu-mi aceeaș tărie de'ntuneric ;
Pe când arsuri de fulger topesc gândirea mea
Și-o fac să eurgă'n noaptea ce stâruește grea,
Pe visul făr'de ființă, destins, fluid, eteric...

O ! nopțile de toamnă ce grele cad pe tină !
Pe tină și pe suflet ; pe gând, — pe tot ce ești...
Cum șterg de pe-ale minții, — deschise larg —, ferești
Inscripțiile blonde de aur și lumină !

STRIGĂT

Picat în vâltoarea cetăților sumbre,
Cu-adâncuri mâloase, cu țărmul tinos,
Mănvălue noaptea ; și jos tot mai jos,
M'atrage vâltoarea cetăților sumbre !

Cu plânsuri sinistre mă strigă imensul
Sub bolta de vise cu soare-aprins, — blond—,
Pe când mă domină un gând vagabond,
Cu plânsuri sinistre mă cere imensul !

In brațe cleioase mă ține vâltoarea
Și negrele-i ape mi-ajung la grumaz...
De unde curg oare'n murdarul de iaz
Atâtea miasme ce-ți curmă suflarea ! ?

SIMFONIE

Eu n'am cântat sublimul pentru artă ;
Nici suferința nu-mi fu rătăcire...
În resemnata mea desamăgire,
Iubirea nu-mi fu patimă deșartă !

M'a covârșit sublimul ca o apă
Ce se revarsă peste stăvilare ;
Iubirea ce-o'ncercăi fu-atât de mare
În sufletu-mi cât n'a putut să'ncapă...

Şi-atunci,... înveşmântai sublimu'n soare ;
Durerea mi-o păstrai întreagă mie...
Am stihuit iubirea — poezie ;

Şi mi-am făcut din ele sărbătoare !
... Ucigătoarea vină ce mă doare,
E, că-am uitat de-a vieţii apă vie !

FÂŞIE DE GÂND

De curge grea tăcerea peste fire, —
Când mersul vremii'l simt domol cum trece, —
Ciudate 'nfiorări de undă rece
Pe gându-mi pun barbară stăpânire...

Şi sufletu-mi, sărmanul! se 'nfioară
Când liniştii picurează cadențate,
Cu duioşii de plâns înfrigurate,
Ce sfredelesc tăcerea funerară...

Și-atunci, răstălmăcitul sens al morții —
Un act stupid de bufă comedie —,
Se 'nlănțue — negațiune-a sorții —

In resemnarea care mă sfâșie...
...Prânzești cu Orcus, sau cinezi cu-Apollo,
E tot atât!... «aici» esți sau «acolo».

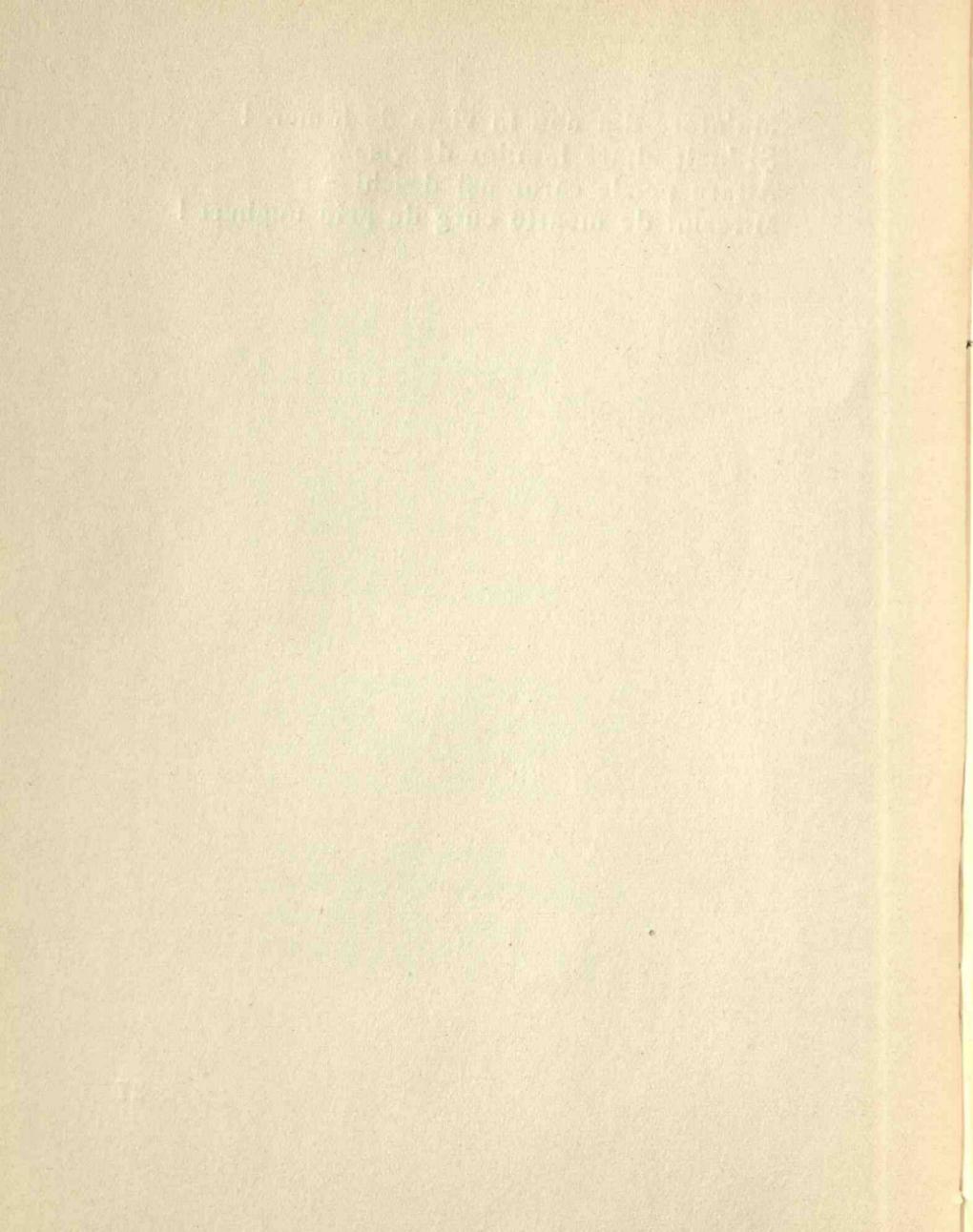
CLIPE UCISE

Din necuprinsul gândurilor mele
Intruchipări de vise prind ființă;
Și sufletul meu, bietul! în neștiință
S'afundă'n lumea visului cu ele!

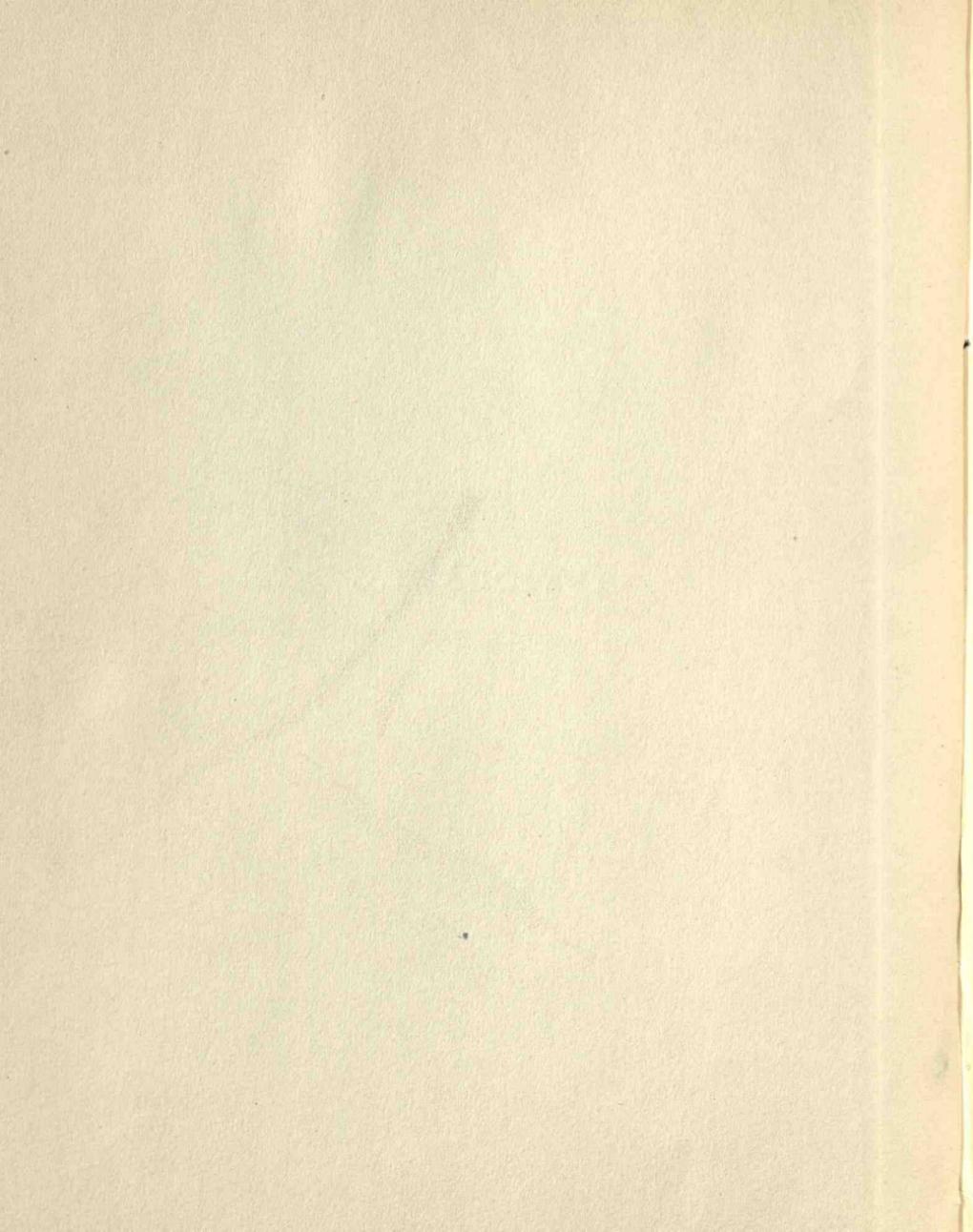
Și-atunci, rămâne tina să se spele
În apele durerii, negre-afunde...
O! dulcea mea copilărie, unde
S'a năruit cărările cu stele?!

Mă'ntorc din nou în viața de himere !
Și 'nalț altare lumilor de vise...
Altare pe-ale căror uși deschise
Miresmi de moarte curg de prin unghere !

INFIORARI...

SINGURATEC

Când gânduri de moarte, năvalnice, 'n mine
Cu dinții sfâsie imensul pustiu,
În vinete-amurguri, de ceară, târziu,
Mă poartă visarea spre triste ruîne...

Ca'n trupuri de ftizici vertebrate coapte,
Trosnește sub pasu-mi frunzișul, surd, sec...
O, Charon ! dă-mi luntrea... sunt gata să trec!
Vreau viața să-mi fie de-apururi o noapte !

P U S T I U

Pustiu polar,... imens pustiu...
Ingheț sălbatec milenar ;
Mormânt, ce strângi — ca'ntr'un pahar —
Al vieții mir ! enorm sicriu !

Ce Fatum te-a uitat deschis
In universul nebulos,
Pustiu nețărmurit, de «jos»...
Pustiu de «sus»... imens abis !

Ocean cu țărmii prinși de cer, —
Și ceru'n alvie-ți culcat —,
Pustiu de minți nemăsurat...
Și val, și tină, și eter !

INFIORARI...

Il pleure dans mon coeur,
Comme il pleut sur la ville.
(Verlaine)

Ce straniu'n seara asta, corpii
In cor litaniile'și plâng ;
Și'n seara asta tristă, rece,
Par'că de lut mai mult mă strâng,

Și plouă des... și plouă negru...

Mugește'n haos vijelia ;
Cavouri casele's la sir ;
Și plâng litanii ne'ntrerupte
Pe strâmbe cruci, în cimitir,

Și plouă des... și plouă negru...

Par teii toți ruine negre
Înspite'n roșii temelii
De frunze, — flăcări nesfârșite —
Pe'ntinsu-aleelor pustii !

Și plouă des... și plouă negru...

Ce prevestiri aşa de moarte
Șoptește-un suflet de Isus !
Pe ce nădejdi se reazimă lumea ;
Câte dureri mai sunt de spus !

Și plouă des... și plouă negru...

Dar ploaia asta mă'nfioară !
Genune par că s'a deschis :
Se prăbușește-o lume 'ntreagă
Din apogeuri, în abis,

Și plouă des... și plouă negru...

LITANIE

Plutea 'n odaea neagră
Parfum de bronz topit ;
Fiori de veşnicie
Dădea odaea neagră,
Cu sufletu'mpetrit !

Părea durerea'n mine
Un cuiu înfipt în trup.
Şi picurau suspine...
Păreau dureri eterne
Din mine că se rup.

Şi mi-a'ngheţat cuvântul...
Pe timpul furtunos,
Părea că'n noapte vântul
Petala cu petală
Mă'mprăştie pe jos.

FIORI GREI

Bate ploaia'n geamuri,
Negura coboară
Ca pe-un trist fiord ;
Printre negre ramuri
Vântul va să moară,
Intr'un desacord...

Pe tăcute uliți
Cade veșnicia
Ca'ntr'un cimitir ;
Cu loviri de suliți,
Iși plâng simfonie
Ploile, în sir...

Şi de-acum e noapte.
Nu ştiu ce-i cu mine
Intr'un veac pustiu...
Toamna trece'n şoapte;
Mă gândesc la tine,
Plouă..., şi-i târziu !

SERENADĂ

Și iarăș bate vânt de toamnă !
Domniță, parcul e brumat ;
Pustiu... și cum mugește vântul !
Azi mai devreme a'noptat...

Sticlesc aleele de ceară ;
Craiu-nou din zare-a coborît...
Și nu lucește-o stea'n abise,
Pe cerul meu, azi, mohorît !

Zadarnic mai aştept, Domniţă !
Pustiul ăsta rece, mut,
Şi vânt de timpurie toamnă
Pe suflet grele mi-au căzut !

DESCĂTUŞARE

Se tângue toamna pe drumuri,
In lungă și grea agonie ;
Se vaicără ploaia la geamuri
Și orașul e-o criptă pustie.

Aleargă frunzișul pe-alee,
Din pomii cu brațe de tină ;
Și plouă de'neacă pământul,
Și ruja se'mbracă'n rugină.

De lut deslipit mi-este duhul...
Şi-aceeaş osândă grea'l paşte!
De nu-mi ia potopul cenuşa,
Ca Phoenix din nou voiu renaşte !

TON MINOR

Se scutură anii pe crengile vremii;
Pe ape de suflet cad grele linIŞti;
Din tot ce fu farmec odinioară,
Ştii numai atât: că exiŞti!

Asculți cum tăcerea se freacă de ziduri...
Zadarnică-i truda un vis să'nfiripi !
Sub pleoape de straşini toamna pustie
Tot flutură umezi aripi...

E beată tăria de silnice-arome...
Curg stropii de ploae pe alei de platani,
Precum în oceanul mult trudnicei vieți
Curg clipe și clipele's ani!

CHIN

Sub zări de cărbune
Trec zilele bune
Spre lumi cu soare...

In sufletu-mi — grele —
Durerile mele
Gem, cobitoare

Și tipă — și-adună
În suflet furtună...
Ca 'ntr'o pustie!

De sub zăvoare
Chip să doboare
Via chilie...

REFUGIU

Mă'mbie iar urâtul spre țărmuri solitare,
Cu'nghețuri fără zare, sălbatece, pustii ;
Și să mă pierd în lumea de-acorduri funerare
Ce plâng în agonia tristeții cenușii.

Să'mpărtășesc durerea pustiilor polare,
Afundelor genune, căscate'n infinit...
...Mă'mbie iar urâtul spre țărmuri solitare
Cu neguri de cenușă pe cerul cătrânit...

CUPRINSUL

I. De profundis

pag.

Draperii negre	9
De profundis	10
Simfonie tristă	12
Metafizică	14
Ingenunchere	16
Înscriptii sterse	18
Strigăt	20
Simfonie	22
Fâșie de gând	24
Clipe ucise	26

II. Infiorări . . .

Singuratec	31
Pustiu	32
Infiorări	34
Litanie	36
Fiori grei	38
Serenadă	40
Descătușare	42
Ton minor	44
Chin	46
Refugiu	48